

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 349

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 mai 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 784 din 29 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și a dispozițiilor art. 25, art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3), art. 30 și art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.....	2–12
Decizia nr. 870 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	13–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
307. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind aprobarea planului de management și al regulamentului Parcului Național Munții Rodnei, ale ROSCI0125 Munții Rodnei, ale ROSPA0085 Munții Rodnei și ale celorlalte arii naturale protejate de interes național incluse	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 784**

din 29 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și a dispozițiilor art. 25, art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3), art. 30 și art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 2, 4, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 25 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Vali Victorin Gheorghiu în Dosarul nr. 11.431/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.692D/2017.

2. La apelul nominal se constată prezența autorului excepției de neconstituționalitate și lipsa celorlalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Ministerul Apărării Naționale, pentru Comisia de contestații din cadrul său, a depus note scrise, în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.792D/2017, nr. 2.891D/2017 și nr. 2.892D/2017, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015, modificată prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și a dispozițiilor art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3) și art. 122 din Legea nr. 223/2015, precum și a dispozițiilor art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, excepții ridicate de Floarea-Maria Dan în Dosarul nr. 5.284/108/2017 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Ioan Florian în Dosarul nr. 5.360/117/2016 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și de Costel Marandiu în Dosarul nr. 1.875/40/2017 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa tuturor părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 2.891D/2017, autorul excepției a depus note scrise, în sensul precizării obiectului acesteia, arătând că vizează întreaga

Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 57/2015, și nu doar dispozițiile art. 40, iar partea Ministerul Apărării Naționale, respectiv Casa de Pensii Sectorială a acestuia, a depus note scrise, în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 2.892D/2017, autorul excepției a depus note scrise, în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.792D/2017, nr. 2.891D/2017 și nr. 2.892D/2017 la Dosarul nr. 2.692D/2017, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care precizează că depune și note scrise redactate de avocatul său care nu s-a putut prezenta, fiind plecat din țară. Astfel, arată că a ieșit în rezervă, cu pensie militară, din 2006, odată cu restructurarea Armatei, efectuată în vederea aderării României la NATO. În timp, pensia sa a suferit numeroase transformări, în sensul că a fost ori pensie contributivă ori necontributivă, în prezent având acest din urmă regim. Din anul 2006 a muncit și a contribuit la sistemul de contribuții sociale civile. Prin Legea nr. 223/2015 i s-a actualizat pensia militară, dar arată că „toți cei 10 ani în care a muncit după ieșirea la pensie au fost calculați ca simplă vechime la pensia militară, fără niciun efect, având în vedere că oricum îndeplinea condițiile de vechime de 25 ani”. Consideră că „nu vor fi niciodată valorificate contribuțiile sale la sistemul public de pensii realizate timp de 10 ani”. Mai departe apreciază că „legea îi permite să contribuie de acum înainte, pentru a avea o pensie civilă, dar cu pierderea celor 10 ani”. Autorul excepției de neconstituționalitate pune în discuție în ce măsură va putea spera că va obține o astfel de pensie, întrucât „un alt guvern poate schimba modalitatea de actualizare a pensiilor, că se adaugă și ceea ce mai muncește în continuare și susține că este în pericol să nu obțină niciodată acest drept în mod efectiv, ci doar scriptic”.

9. În continuare, autorul arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, respectiv pct. 40 al acesteia, nu este motivată. Face trimitere la dispozițiile art. 28 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 223/2015, în forma inițială, potrivit căreia „La media obținută se adaugă un spor de până la 15% în condițiile stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale”, și arată că, în motivarea urgenței ordonanței, Guvernul a apreciat că aceștia nu vor putea emite un ordin

comun corect, ci, dimpotrivă, vor crea discrepanțe. Guvernul, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, nu a motivat scăderea cuantumului pensiei de serviciu de la 80% la 65% din baza de calcul prevăzută de art. 28 din Legea nr. 223/2015.

10. De asemenea, nici primele, nici al 13-lea salariu și nici alt spor care nu este de natură salarială nu vor mai face parte din baza de calcul al pensiei. Dar atât primele acordate cu ocazia Crăciunului, Paștelui și Sărbătorii Sfintei Maria, precum și al 13-lea salariu erau venituri de natură salarială, fiind impozitate. Nu se justifică, în opinia sa, discrepanța dintre modul de calcul al pensiilor civile, în al căror calcul intră toate veniturile brute, indiferent că sunt salariale sau nu, iar unele nu erau impozitate, și modul de calcul al pensiei militare, fie ea și necontributivă. Primele și orice venit de natură salarială, care au fost impozitate și pentru care s-a plătit CAS, ar fi trebuit să fie luate în considerare în baza de calcul al pensiei militare, chiar dacă prima nu este permanentă, de exemplu este acordată de 3 ori pe an. Al 13-lea salariu s-a acordat în luna februarie, iar în condițiile în care nu toți militarii s-au pensionat în aceeași lună, pentru a prinde al 13-lea salariu, se instituie un tratament diferențiat între diverse categorii de pensionari militari, în funcție de data pensionării.

11. Reprezentantul Ministerului Public arată că există precedent constituțional în această materie și că nu există temeuri pentru reconsiderarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

12. Prin Încheierea din 23 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.431/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 2, 4, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 25 din Legea nr. 223/2015.** Excepția a fost ridicată de Vali Victorin Gheorghiu, contestator într-o cauză având ca obiect o contestație formulată împotriva deciziei de pensionare.

13. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.284/108/2017, **Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, modificată prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția a fost ridicată de Floarea-Maria Dan, contestatoare într-o cauză având ca obiect o contestație formulată împotriva deciziei de pensie.

14. Prin Încheierea civilă din 21 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.360/117/2016, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3) și art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.** Excepția a fost ridicată de Ioan Florian, recurent-reclamant într-o cauză având ca obiect o contestație împotriva deciziei de pensionare.

15. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.875/40/2017, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția a fost ridicată de Costel Marandiuc, contestator într-o cauză având ca obiect o acțiune în pretenții bănești.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la respectarea condițiilor constituționale de emiteră a ordonanțelor de urgență, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă, privind conținutul textelor supuse analizei de constituționalitate.

17. Din perspectiva constituționalității extrinseci a dispozițiilor criticate, se susține că situațiile invocate în motivarea urgenței, în nota de fundamentare, nu sunt situații extraordinare, de urgență, ci sunt doar enunțuri, fără a se indica în concret și documentat situația. Astfel autorii arată că „în textul legii există prevederi arbitrare de interpretare care pot determina diferențieri”, dar fără să fie indicate, iar, analizând modificările, conchid că textul inițial nu era imprecis, neclar și nu cuprindea prevederi arbitrare de interpretare.

18. Autorii consideră că dispozițiile normative criticate schimbă baza de calcul și se micșorează procentele și cuantumul pensiilor calculate. Astfel se înlocuiește „venitul brut” cu „solda de funcție și grad”, excluzând celelalte elemente salariale; se determină două pensii militare și modalități de calcul diferite; se înlătură de la calcularea pensiei pe principiul contributivității o parte din persoanele care beneficiază de pensie militară; se abrogă drepturi la pensie pentru situații și funcții specifice etc. Așadar, nu există nicio dispoziție legală ce trebuia clarificată prin interpretarea legală aleasă, prin modificarea dispoziției al cărei sens trebuia clarificat.

19. Nici cea de-a doua situație invocată în preambulul ordonanței de urgență, anume că nu se pot emite norme juridice de rang inferior, nu reprezintă, în opinia autorilor, o situație de urgență. Aceste acte se emit în aplicarea legii și nu este necesară o prevedere expresă în lege în acest sens, iar pentru executarea unei legi nu este obligatorie emiterea unor hotărâri ale Guvernului sau ordine de ministru, aceasta putându-se aplica în mod direct. Dacă legea prevede în ce constă baza de calcul și cum se determină cuantumul acesteia și al pensiei militare, nu este necesară o prevedere în lege care să oblige guvernul sau ministrul să execute legea. Legea respectă normele de tehnică legislativă, în capitolul I definește noțiunile cu care reglementează, iar acolo unde a fost cazul stabilește și abilitază ca, în executarea ei, să fie emise acte juridice de nivel inferior, așa cum este prevăzut la art. 5, 6, 11, 24, 35, 61, 62, 85 și următoarele și 98. Introducerea unei prevederi speciale, art. 122¹, potrivit căreia se poate emite și un ordin comun, nu este de domeniul urgenței și situației excepționale.

20. Se mai precizează, în sfârșit, că nici cea de-a treia situație invocată în modificarea Legii nr. 223/2015 prin această ordonanță de urgență nu este o situație reală, nu se bazează pe un calcul efectiv și nu era necesară modificarea Legii nr. 223/2015, ci completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2009 cu prevederea potrivit căreia se aplică și pensionarilor militari, fapt care s-a și petrecut.

21. Tot din perspectiva neconstituționalității extrinseci a dispozițiilor art. 40 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, autorii excepției de neconstituționalitate arată că sunt încălcate dispozițiile art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, precum și art. 1 alin. (3) și art. 63 alin. (1) din Constituție. Autorii consideră că modificarea de către Guvern prin ordonanță de urgență a unei legi neintrate încă în vigoare duce, în fapt, la imposibilitatea îndeplinirii rolului constituțional al Parlamentului de a reglementa relațiile din societate, potrivit propriei voințe și a alegătorilor, de a fi singura putere legiuitoare, prin aceea că, „fără niciun motiv și situație excepțională reieșite din intrarea în vigoare a legii, Guvernul, ca putere executivă, cu rol de a pune în executare legile, poate să blocheze activitatea și voința puterii legiuitoare”.

22. Autorii arată că modificările și abrogările introduse de art. 40 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 afectează dreptul fundamental la pensie, ceea ce contravine prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece dreptul la pensie (drept ce intră în măsurile privind protecția socială și este prevăzut în Constituție) se reglementează numai prin lege organică, așa cum prevede art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție.

23. Autorii excepției arată în continuare că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție. Este încălcat dreptul fundamental la pensie prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție, deoarece este limitat cuantumul pensiei la 85% din baza de calcul pentru o vechime mai mare de 25 de ani, iar noua lege este mai dezavantajoasă decât Legea nr. 164/2001, care stabilea o limită de 100% din baza de calcul.

24. De asemenea, se mai arată că limitarea procentului bazei de calcul pentru stabilirea pensiilor militare nu se încadrează în niciuna dintre situațiile prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție și deci măsura este inoperantă.

25. Transformarea pensiilor civile dobândite anterior Legii privind sistemul unitar de pensii publice și care constituie drepturi câștigate, în pensii militare, în înțelesul acestei legi, aduce atingere, în opinia autorilor, principiului neretroactivității legii civile. Dispariția pensiei civile și recalcularea tuturor celorlalte pensii ocupaționale (speciale) aflate deja în plată determină modificarea regimului juridic al acestor pensii stabilite în baza unor legi anterioare în vigoare, încălcându-se, astfel, principiul neretroactivității legii, ajungându-se la pierderea unor drepturi câștigate.

26. Dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, în opinia autorilor, sunt încălcate, întrucât sunt create discriminări evidente între pensionarii militari, în privința cărora limita de pensie este de 85% din baza de calcul, și alte categorii, pentru care limita pensiei este 100%. Cei care s-au pensionat când aveau vârste între 39—50 de ani vor avea aceeași pensie pe care o au cei cu un stagiul de cotizare complet, pensionându-se la 55 de ani, conform Statutului cadrelor militare. Cei care se pensionează când au vârsta sub 50 de ani nu depășesc baza de calcul de 85%, astfel încât pensiile lor nu sunt plafonate. Autorii conchid că este discriminatoriu ca persoanele care au muncit mai mult, având același grad și aceeași funcție și o vechime mai mare de peste 10—15 ani, să primească mai puțin, prin dispozițiile criticate fiind încurajată nemunca.

27. Mai departe se arată că legiuitorul creează o diferență de tratament între militari pe criteriul datei trecerii în rezervă. Astfel, deși dreptul acestora la pensie se deschide la aceeași dată și au ocupat aceeași funcție, au desfășurat aceeași activitate și în aceleași condiții de muncă, elementele salariale avute în vedere la stabilirea pensiei sunt altele, care nu erau prevăzute la data trecerii în rezervă. Consecința este aceea că aceia care au trecut în rezervă cu puțin timp în urmă, înainte de deschiderea dreptului la pensie, vor avea o pensie mai mică decât cei care trec în rezervă odată cu deschiderea dreptului la pensie.

28. În continuare, autorii arată că prin contopirea vechimii în munca militară cu vechimea în munca civilă se ajunge la o nelegalitate, precum și la o discriminare a lor. Nelegalitatea derivă din faptul că unul dintre autori a avut două calități distincte — angajat militar și angajat civil — a contribuit la două sisteme de pensii distincte, respectiv o pensie militară și una civilă, și a realizat două stagii de cotizare distincte — un stagiul militar și un stagiul civil. Discriminarea derivă din faptul că se pierde tot stagiul de cotizare civil din cauza includerii întregului stagiul de cotizare civil realizat până la data de 31 decembrie 2015 în pensia militară. Înseși noțiunile juridice sunt distincte și au reglementări juridice distincte, cele două munci prestate — militară și civilă — neavând nimic în comun.

29. În plus, prin includerea stagiului de cotizare civil în cel militar și transformarea întregii perioade în stagiul militar rezultă că autorul are dreptul să-și aleagă o nouă perioadă de 6 luni în care retribuția lunară să constituie baza pentru stabilirea pensiei sale. Mergând pe această concluzie logico-juridică, rezultată din modificarea naturii juridice a stagiului civil în stagiul militar, rezultă că autorul are un stagiul militar unic până la data de 31.12.2015, motiv pentru care are dreptul de a alege oricare 6 luni din această perioadă pentru a i se calcula pensia militară.

30. În același timp se constată că, avându-se în vedere și caracteristicile comune ale statutelor aplicabile acestor categorii profesionale, care au determinat în mod obiectiv reglementarea prin lege, în mod aproape identic, a pensiei de serviciu, nu se poate identifica o rațiune suficientă care să justifice aplicarea unui tratament diferit față de cadrele militare permanente, astfel cum s-a procedat prin articolele atacate, care modifică reglementarea privind pensia de serviciu a militarilor, până la un anumit moment, transformând stagiul de cotizare civil în stagiul militar, fără beneficiile care ar decurge dintr-un adevărat stagiul militar. Așa fiind, se impune concluzia că este nejustificată includerea pensiei civile în pensia militară, anulându-se, astfel, total stagiul de cotizare civil efectuat de un fost militar.

31. Autorii mai arată că diferența de regim juridic ce se creează între pensia militarilor deja ieșiți la pensie și pensia militarilor care urmează să iasă la pensie, în condițiile menționate prin considerentele anterioare, duce la o încălcare de către legiuitor a egalității de tratament juridic, ceea ce, în absența unei determinări obiective, este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

32. Autorii susțin că prin aplicarea dispozițiilor criticate se aduce atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la un bun. Totodată, în opinia autorilor, se creează o situație discriminatorie între persoanele îndreptățite să beneficieze de pensie, întrucât o parte din pensionarii militari sunt uniformizați doar din punct de vedere formal al dispozițiilor referitoare la pensia militară, pe când cealaltă categorie de pensionari militari va obține, în continuare, două pensii diferite — pensia militară și pensia civilă. Cu atât mai mult se creează o situație discriminatorie, întrucât primii pensionari militari au dreptul numai la reactualizarea sumei reprezentate de această pensie militară globală, de la momentul emiterii actului de pensionare, în timp ce a doua categorie de pensionari va avea două pensii diferite, cu regimuri juridice diferite.

33. Afectarea dreptului la pensie are loc, se susține mai departe, și prin pct. 4 al art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 care modifică baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare, elementele care o compun, înlocuind media veniturilor brute în raport cu care se calculează și virează contribuțiile sociale și se achită impozitul cu media numai a soldelor (de grad și funcție) lunare brute și înlăturând un spor de 15% stabilit prin legea organică.

34. Dreptul la pensie mai este afectat, potrivit autorilor excepției de neconstituționalitate, și prin modificarea adusă art. 29 din Legea nr. 223/2015 prin pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin micșorarea cuantumului pensiei de serviciu, a procentului din baza de calcul redus semnificativ de la 80% la 65%. Se stabilește în mod discriminatoriu un alt fel de cuantum al pensiei, nou-introdus, pentru pensiile stabilite în condițiile art. 19 și 26 din Legea nr. 223/2015. Apoi, se stabilesc două modalități diferite de calcul al cuantumului pensiei militare și se împart pensiile militare în două categorii: pensie militară de serviciu și pensie militară stabilită în baza prevederilor art. 19 și 26, cu modalități diferite de calcul al cuantumului pensiei, discriminatoriu. În sfârșit, se arată că este limitată pensia stabilită prin lege la nivelul maxim de 85% din baza de calcul, ceea ce legea organică nu permitea.

35. Autorii mai arată că este vorba despre reale și legale drepturi de creanță asupra bugetului statului — drepturi de pensie, a căror concretizare se poate realiza numai în contextul legal constituțional. Transformarea pensiilor civile în pensii militare, fără a da și posibilitatea de a opta pentru orice perioadă de 6 luni din cadrul întregului stagiul de cotizare, precum și reducerea cuantumului pensiilor constituie o ingerință, care afectează dreptul de proprietate în substanța sa. În mod similar, transformarea pensiilor civile în pensii militare echivalează cu o expropriere, fără a exista o cauză de utilitate publică.

36. Dispozițiile criticate încalcă art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, tocmai prin afectarea cuantumului pensiilor de serviciu ale militarilor.

37. În continuare, autorii arată că dispozițiile art. 28 alin. (1)—(3) din Legea nr. 223/2015 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție referitoare la statul de drept. Astfel, sintagma *actualizare a soldelor de funcție și grad ca urmare a majorării soldei de funcție deținută la data trecerii în rezervă* nu este definită de lege în capitolul *Dispoziții generale*, unde sunt definiți unii termeni folosiți în lege, nu este clară și precisă, lăsând loc interpretării, ceea ce instanța a și făcut, interpretând sintagma în sensul că actualizarea se face la data deschiderii dreptului la pensie „prin transpunerea la funcția de azi corespunzătoare gradului avut”, și nu prin „actualizarea cuantumului celor două solde la zi ținând cont de indicele de inflație” ori „la toate elementele salariale prevăzute azi funcției deținute la data trecerii în rezervă”.

38. Modificarea art. 122 din Legea nr. 223/2015 încalcă, în opinia autorilor, prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, art. 14 din Convenție și art. 20—21 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Astfel, se înlătură dreptul la pensie militară stabilită pe baza sistemului contributivității prevăzut de Legea nr. 263/2010 și de alegere pentru categoria de militari pentru care stabilirea dreptului la pensie se face în baza art. 19 din Legea nr. 223/2015, cu toate că au împlinit vârsta standard de pensionare pentru militari (prevăzută în ambele legi) și au vechimea minimă de 10 ani în specialitate prevăzută în Legea nr. 223/2015. Nu este un drept stabilit prin două legi, ci sunt numai două modalități diferite de calcul al cuantumului pensiei. Oricum, principiul contributivității este principiul sacrosanct, dar prin sintagma „cât și” introdusă prin ordonanța de urgență criticată se exclude acest principiu pentru o categorie de pensionari militari, creându-se două categorii de pensionari militari, cu toate că ambele categorii au împlinit vârsta standard de pensionare pentru militari.

39. Prin art. 29 din Legea nr. 223/2015 se creează, în mod neconstituțional, potrivit autorilor, și două categorii de pensionari militari, precum și două tipuri de pensii militare: o „pensie militară de serviciu” și o alta ca „pensie militară de stat stabilită în baza art. 19 și 26”, cu efectul instituirii a două modalități diferite de calcul al cuantumului acesteia, în cazul în care vechimea cumulată este sub 25 de ani.

40. Se mai arată, în final, că plafonarea procentului din baza de calcul privind stabilirea cuantumului pensiilor, conform art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, încalcă prevederile art. 2 lit. b) din Legea nr. 223/2015. De asemenea, se mai arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 contravine și dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 24/2000.

41. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind vorba de reglementarea sistemului pensiilor militare de stat cu un algoritm propriu. În privința argumentelor invocate de reclamant în susținerea excepției, instanța constată că sunt, deopotrivă,

invocate și în susținerea motivelor de fapt și de drept ale acțiunii introductive, astfel încât nu poate aprecia asupra acestora la momentul procesual de față.

42. **Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

43. **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, argumentele reținute în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 întrunesc condițiile existenței unei situații extraordinare și urgente care, în mod obiectiv, impun emiterea unei ordonanțe de urgență. Mai arată, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că, deși dreptul la pensie care decurge din sistemul de asigurări sociale este un drept patrimonial protejat de art. 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit cuantum.

44. În final, instanța judecătorească arată că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt aplicabile, deoarece dispozițiile legii criticate nu restrâng dreptul la pensie, ca drept fundamental prevăzut la art. 47 alin. (2) din Constituție, ci prevăd acordarea pensiilor militare de stat.

45. **Tribunalul Botoșani — Secția civilă** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. După ce citează *in extenso* din jurisprudența Curții Constituționale, conchide că stabilirea unui procent din pensie/plafonarea acestuia ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale, neafectând dreptul la pensie ca atare, sub aspect constituțional.

46. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

47. **Guvernul**, în Dosarul nr. 2.692D/2017, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, ordonanțele de urgență pot reglementa în domeniul legii organice, cu respectarea condițiilor precizate în dispozițiile art. 115 din Constituție, și conchide că dispozițiile legale criticate nu încalcă, în vreun fel, prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2), prin raportarea la art. 115 alin. (6) din Constituție. Guvernul arată că dispozițiile legale criticate nu sunt neconstituționale, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale. Mai departe, Guvernul apreciază că măsura recalculării pensiilor își produce efecte de la data intrării în vigoare a legii criticate, fără a fi afectate pensiile deja încasate; așadar, este vorba despre o aplicare imediată a legii noi, și nu despre aplicarea retroactivă a acesteia. În final, apreciază că nu sunt incidente prevederile constituționale ale art. 11 și 67.

48. Guvernul, în Dosarul nr. 2.792D/2017, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, după ce invocă jurisprudența Curții Constituționale, arată că dispozițiile art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt constituționale, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

49. Mai arată că prin art. 122 din Legea nr. 223/2015 s-a instituit o dispoziție favorabilă autoarei excepției, în privința modului de calcul al drepturilor de pensie. Prin urmare, susținerea autoarei excepției referitoare la afectarea dreptului de proprietate este neîntemeiată.

50. Guvernul mai arată că la data adoptării ordonanței de urgență criticate a existat, pe de o parte, o „situație extraordinară”, iar, pe de altă parte, măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, nu exista vreun alt instrument

legislativ ce ar fi putut fi folosit în scopul evitării rapide a consecințelor negative menționate în preambulul acesteia.

51. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 2.692D/2017, arată că executivul poate interveni în domenii reglementate prin legi ordinare sau organice, după caz, fără ca o atare operațiune legislativă să echivaleze *ab initio* cu contracararea voinței Parlamentului, respectiv a unei măsuri de politică legislativă în sensul reținut, spre exemplu, prin deciziile Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, nr. 842 din 2 iunie 2009, nr. 989 din 30 iunie 2009 și nr. 761 din 17 decembrie 2014. În cauza de față, activitatea legislativă delegată a Guvernului interferează cu cea originară a Parlamentului, fără a se putea reține însă existența unei opțiuni guvernamentale care să anihileze rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. În continuare apreciază că elementele menționate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu putea fi amânată.

52. Cu privire la critica de neconstituționalitate vizând încălcarea art. 115 alin. (6), precum și a dispozițiilor art. 44 și art. 47 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se reține că modificarea modului de calcul al pensiei de serviciu s-a realizat înainte de intrarea în vigoare a legii, astfel încât intervenția legiuitorului delegat nu a afectat drepturi câștigate, pensiile calculate în baza Legii nr. 223/2015 nefiind în plată la data modificării. În plus, pensia militară de stat nu este o pensie bazată pe contributivitate, ci una derogatorie de la principiul contributivității, acesta din urmă stând la baza pensiilor publice stabilite conform Legii nr. 263/2010. Spre deosebire de pensiile publice, pensiile militare de stat nu se plătesc din bugetul asigurărilor sociale — constituit din contribuțiile individuale, ci de la *bugetul de stat* [art. 5 alin. (2) din Legea nr. 223/2015]. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul păstrării în plată a cuantumului celui mai favorabil al pensiei vizează numai pensiile întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumul pensiei poate fi considerat ca fiind un drept câștigat (Decizia nr. 549 din 15 octombrie 2014). În aceste condiții, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de *bun*, ea reprezintă totuși din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar semnificarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

53. În continuare arată că faptul că pensiile altor categorii profesionale, reglementate de alte legi speciale, se stabilesc în funcție de o bază de calcul diferită nu poate fi apreciat ca neconstituțional, pensionarii militari nefiind în aceeași situație juridică cu persoanele din categoriile mai sus menționate.

54. Dispozițiile art. 21, art. 67 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt, în opinia Avocatului Poporului, incidente în speță.

55. Față de excepția de neconstituționalitate formulată, conchide că dispozițiile art. 40 pct. 2, 4, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt constituționale.

56. Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 2.792D/2017, arată că punctul său de vedere, în sensul constituționalității normei legale criticate, a fost transmis în dosarele Curții Constituționale nr. 80D/2017, nr. 442D/2017, nr. 819D/2017, nr. 2.182D/2017 și reținut în conținutul Deciziei Curții Constituționale nr. 652 din 30 octombrie 2018, al Deciziei nr. 656 din 30 octombrie 2018 și al Deciziei nr. 43 din 22 ianuarie 2019, nepublicată.

57. Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 2.891D/2017, face referire la punctul său de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 366 din 30 mai 2017, nr. 443 din 21 iunie 2016 și nr. 204 din 30 martie 2017.

58. Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 2.892D/2017, arată că punctul său de vedere, în sensul constituționalității normei legale criticate, a fost transmis în dosarele Curții nr. 442D/2017, nr. 819D/2017 și nr. 2.182D/2017 și reținut în conținutul Deciziei nr. 656 din 30 octombrie 2018 și al Deciziei nr. 43 din 22 ianuarie 2019, nepublicată.

59. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

60. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

61. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. În criticile de neconstituționalitate intrinsecă pe care le formulează, autorii excepției se referă la dispozițiile art. 40 pct. 2, 4, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, precum și la cele ale art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3), art. 30 și art. 122 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost parțial modificate de dispozițiile art. 40 pct. 1, 4, 5, 6 și 24 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

62. Având în vedere acest fapt, precum și dispozițiile art. 62 teza întâi („Efectele dispozițiilor de modificare și de completare”) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căroră „dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 25, art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3), art. 30 și art. 122 din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 pct. 1, 4, 5, 6 și 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care au următoarea redactare:

— Art. 25: „(1) Constituie vechime pentru stabilirea pensiei militare de stat în condițiile art. 16—18 și 32 și perioadele recunoscute ca vechime în serviciu, vechime în muncă, stagiu de cotizare sau perioade asimilate în condițiile legii, până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Vechimea valorificată pentru stabilirea pensiei militare de stat conform alin. (1) nu se poate valorifica și în sistemul public de pensii sau în sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia, în condițiile protocoloalelor încheiate între entitățile implicate.

(3) În cazul în care din însumarea perioadelor de vechime rezultă fracțiuni de cel puțin 6 luni, acestea se întregesc la un an în favoarea beneficiarului, iar cele mai mici se neglijează.”

— Art. 28 alin. (1)—(3): „(1) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din

ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)—c), în care nu se includ:

a) diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare sau transfer;

b) compensațiile lunare pentru chirie;

c) valoarea financiară a normelor de hrană și alocațiile valorice de hrană;

d) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament;

e) primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă;

f) indemnizațiile de instalare și de mutare, precum și sumele permise, potrivit legii, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

g) contravaloarea transportului ocazionat de efectuarea concediului de odihnă, precum și a transportului la și de la locul de muncă;

h) plățile compensatorii și ajutoarele la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu cu drept la pensie;

i) compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat;

j) restituiri și plăți de drepturi aferente altei perioade de activitate decât cea folosită la stabilirea bazei de calcul;

k) majorările/stimulările financiare acordate personalului pentru gestionarea fondurilor comunitare, precum și a împrumuturilor externe contractate sau garantate de stat;

l) drepturile salariale acordate personalului didactic salarizat prin plata cu ora și drepturile salariale acordate pentru efectuarea orelor de gardă de către personalul medico-sanitar;

m) sumele încasate în calitate de reprezentanți în adunările generale ale acționarilor, în consiliile de administrație, în comitetele de direcție, în comisiile de cenzori sau în orice alte comisii, comitete ori organisme, acordate potrivit legislației în vigoare la acea dată, indiferent de forma de organizare sau de denumirea angajatorului ori a entității asimilate acestuia;

n) drepturile specifice acordate personalului care a participat la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

o) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale acordate și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ» și în anexa nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate» la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

p) alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.

(2) Pentru militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special pensionați în condițiile art. 19, 26 și 38, baza de calcul utilizată pentru stabilirea pensiei militare de stat este cea prevăzută la alin. (1), actualizată la data deschiderii dreptului la pensie.

(3) Actualizarea prevăzută la alin. (2) se face la deschiderea drepturilor de pensii ca urmare a majorării soldei de funcție/salariului de funcție și soldei de grad/salariului gradului profesional, deținute la data trecerii în rezervă/încetării raporturilor de serviciu.”

— Art. 29 alin. (3): „Cuantumul pensiilor militare de stat stabilite în baza prevederilor art. 19 și 26 se determină proporțional cu numărul anilor de vechime în serviciu, la care se adaugă sporurile prevăzute la art. 24, în raport cu vechimea prevăzută la alin. (2).”

— Art. 30: „Pensia stabilită, recalculată și actualizată în condițiile prezentei legi nu poate fi mai mare decât 85% din baza de calcul prevăzută la art. 28.”

— Art. 122: „Militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, precum și urmașii acestora, care la data deschiderii dreptului de pensie, de către casa de pensii sectorială competentă, îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege, cât și cele prevăzute la data de 1 ianuarie 2016 de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, pot opta în termen de 5 ani, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru modul de calcul prevăzut de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.”

63. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept, art. 1 alin. (4)—(5) referitoare la separația și echilibrul puterilor în stat și privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, art. 11 privind raportul dintre dreptul intern și dreptul internațional, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind garantarea dreptului de proprietate privată, art. 47 alin. (1), art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 63 alin. (1) referitor la durata mandatului Camerei Deputaților și Senatului, art. 73 alin. (3) lit. p) referitor la reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială, art. 115 alin. (4) referitor la condițiile adoptării ordonanței de urgență, art. 115 alin. (6) referitor la interdicția afectării regimului drepturilor și libertăților fundamentale prin adoptarea ordonanțelor de urgență și art. 135 alin. (2) lit. f) referitor la crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții. De asemenea, se consideră că sunt încălcate și art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție privind protecția proprietății, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție privind interzicerea generală a discriminării, precum și art. 20—21 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene referitoare la egalitatea în fața legii și la nediscriminare.

64. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, cu titlu prealabil, că Legea nr. 223/2015 a fost adoptată într-o materie care în timp a suferit mai multe modificări. Ca atare, se impune situarea Legii nr. 223/2015 în contextul acestui cadru normativ.

65. Astfel, potrivit art. 1 din Legea nr. 223/2015, „Dreptul la pensii și asigurări sociale pentru militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare este garantat de stat și se exercită, în condițiile prezentei legi, prin sistemul pensiilor militare de stat și alte drepturi de asigurări sociale din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale, denumit în continuare sistemul pensiilor militare de stat.” Destinarii acestei legi sunt menționați în definițiile termenilor care se regăsesc în dispozițiile art. 3 lit. a)—c) din Legea nr. 223/2015: „a) militar — cadrul militar, astfel cum este definit de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, soldatul și gradatul profesionist, așa cum sunt definiți de Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, militarul angajat pe bază de contract, jandarmul angajat pe bază de contract, precum și preotul militar, așa cum este definit de Legea nr. 195/2000 privind constituirea și organizarea clerului militar; b) polițist — funcționarul public cu statut special, astfel cum este

definit de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare; c) funcționar public cu statut special — funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare încadrat în Ministerul Justiției sau în unități subordonate acestuia, astfel cum este definit de Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată”. Cu alte cuvinte, începând cu 1 ianuarie 2016, data intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, pensiile acestor categorii de persoane sunt reglementate în sistemul pensiilor militare de stat, în mod distinct de sistemul unitar de pensii publice, reglementate prin Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Din perspectiva art. 51 alin. (3) al Legii nr. 263/2010, potrivit căruia „Persoanele care îndeplinesc condițiile pentru obținerea mai multor pensii de serviciu, reglementate de legi cu caracter special, optează pentru obținerea uneia dintre acestea”, pensiile militare de stat fac parte din categoria pensiilor de serviciu, reglementate de o lege cu caracter special, respectiv Legea nr. 223/2015 [pentru noțiunile de pensie de serviciu și legi cu caracter special a se vedea și dispozițiile art. 117, art. 154 alin. (1) și art. 175 alin. (2) din Legea nr. 263/2010].

66. Curtea reține că Legea nr. 223/2015 nu este primul act normativ prin care pensiile, cel puțin ale unora dintre destinatarii săi, sunt reglementate în mod distinct de pensiile din sistemul public. Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) al Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, intrată în vigoare la data de 1 aprilie 2001 [art. 87 al acesteia] și abrogată începând cu data de 1 ianuarie 2011 [art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010], „Dreptul la pensii și asigurări sociale pentru cadrele militare este garantat de stat și se exercită în condițiile prezentei legi”. De asemenea, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 31 mai 2004, lege abrogată la data de 1 ianuarie 2011 [art. 196 lit. e) din Legea nr. 263/2010], „Dispozițiile prezentei legi se aplică funcționarilor publici cu statut special din unitățile Ministerului Administrației și Internelor, denumiți în continuare polițiști, care se supun prevederilor Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare”.

67. În ceea ce privește **rațiunea** instituirii pensiilor de serviciu militare, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, că „pensia de serviciu pentru magistrați [...] și pensia de serviciu pentru militari, prevăzută de Decretul nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat, cu modificările ulterioare, au fost instituite în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură sau, după caz, în rândul cadrelor militare permanente”. În ceea ce privește **constituționalitatea** pensiilor de serviciu pentru *inter alia* militari, Curtea Constituțională a reținut, în aceeași decizie, că instituirea pensiei de serviciu pentru cadrele militare și pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să li se supună militarii și magistrații.

68. Ulterior, potrivit dispozițiilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, pensiile militare de stat, precum și pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor au devenit pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și

alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, abrogată la data de 1 ianuarie 2011 [a se vedea art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010].

69. Suprimarea regimului distinct al pensiilor prevăzute de art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 și, ca atare, integrarea acestora în sistemul public de pensii s-au realizat prin recalcularea lor impusă prin dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 119/2010, potrivit căreia „Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare”.

70. Curtea Constituțională a respins, într-un un număr semnificativ de decizii, criticile ridicate împotriva acestor măsuri, atât în cadrul realizării controlului *a priori* de constituționalitate a Legii nr. 119/2010, cât și ulterior, prin respingerea excepțiilor de neconstituționalitate. Astfel, în Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție, că textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

71. De asemenea, dispozițiile Legii nr. 119/2010 au fost constatate a fi constituționale în raport cu dispozițiile art. 44 din Constituție și cu prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și cu art. 47 alin. (1), art. 53 și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție. Prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, Curtea a statuat că pensia de serviciu se bucură de un regim juridic diferit în raport cu pensiile acordate în sistemul public de pensii. Astfel, spre deosebire de acestea din urmă, pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat [a se vedea, spre exemplu, art. 85 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 sau art. 1801 din Legea nr. 19/2000]. Mai mult, în cazul pensiilor militare, întregul cuantum al pensiei speciale se plătește de la bugetul de stat (a se vedea Legea nr. 164/2001). Se observă că și în cazul noii reglementări oferite pensiilor militare de stat, întregul cuantum al pensiei de serviciu, în mod similar cu Legea nr. 164/2001, este suportat de la bugetul de stat [a se vedea în acest sens dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, potrivit căreia „Fondurile necesare pentru plata pensiilor militare de stat și a altor drepturi de asigurări sociale convenite pensionarilor militari se asigură de la bugetul de stat, prin bugetele instituțiilor prevăzute la alin. (1).”]. Curtea a mai statuat că dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat. Sub acest aspect, în Decizia nr. 327 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 august 2013, Curtea a constatat că atâta vreme cât nu are o consacrare constituțională nu se poate vorbi de un drept fundamental la pensia de serviciu.

72. În sinteză, Curtea reține că **atât instituirea, cât și suprimarea, prin intermediul unor legi cu regim special, a pensiilor de serviciu pentru anumite categorii de beneficiari sunt conforme cu dispozițiile Constituției.**

73. În continuare, Curtea observă că Legea nr. 263/2010 a abrogat atât Legea nr. 19/2000, cât și legile cu regim special, respectiv Legea nr. 164/2001 și Legea nr. 179/2004. Prin urmare, de la data de 1 ianuarie 2011 și până la data de 31 decembrie 2015, pensiile destinatarilor Legii nr. 223/2015 au fost scoase de sub incidența acestor legi cu regim special.

74. Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015, destinatarii săi au fost supuși din nou unei reglementări cu caracter special, în sensul că pensiile lor au fost constituite în regimul distinct al pensiilor militare de stat. În consecință, legiuitorul a stabilit, prin dispozițiile art. 124 lit. a) din Legea nr. 223/2015, că „*La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: a) art. 1 lit. a) și b) [...] din Legea nr. 119/2010 [...]*”. În sfârșit, Curtea reține că, înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, o serie de dispoziții ale acesteia au suferit modificări prin adoptarea pct. 40 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

75. Curtea constată, în continuare, că autorii excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 atât din perspectiva neîndeplinirii unor condiții de constituționalitate extrinsecă, cât și din perspectiva conținutului reglementării, care, în opinia lor, contravine mai multor prevederi ale Legii fundamentale.

76. Cu privire la criticile formulate din perspectiva art. 1 alin. (3) și art. 63 alin. (1) din Constituție, precum și a dispozițiilor art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea observă că o critică similară a fost formulată și în cauza soluționată prin Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019 (a se vedea paragraful 53 al acesteia). Având în vedere acest fapt, precum și împrejurarea că nu pot fi identificate rațiuni pentru modificarea acestei jurisprudențe, Curtea va reitera, în continuare, cele reținute în decizia anterioară.

77. Astfel, Curtea a apreciat că, «în contextul art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, dispoziții potrivit cărora „*în situații temeinic justificate, prin excepție de la prevederile alin. (1), actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ.*” sintagma „*autoritate emitentă*” trebuie interpretată în sensul că se referă la autoritatea care are competența de a reglementa în materia avută în vedere și de a emite un act normativ de același rang cu cel asupra căruia se operează modificările. În speță, este avută în vedere autoritatea legiuitoare care, așa cum rezultă din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, este Parlamentul. Tot prevederile constituționale ale art. 115 consacră însă posibilitatea Parlamentului de a-și delega competențele de legiferare Guvernului, în condițiile limitativ stabilite de textul fundamental, iar, în măsura în care aceste condiții sunt îndeplinite, actele normative emise de Guvern, pe calea delegării legislative, au aceeași forță juridică precum cea a legilor adoptate de Parlament». Prin urmare, Curtea a conchis că dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nu au fost emise cu încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție raportat la art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, critica de neconstituționalitate fiind neîntemeiată sub acest aspect.

78. Cu referire la presupusa încălcare a dispozițiilor **art. 73 alin. (3) lit. p)** din Constituție, în paragraful 54 al Deciziei nr. 656 din 30 octombrie 2018, Curtea a reținut că interdicția Guvernului de a reglementa în domeniul legilor organice este prevăzută în art. 115 alin. (1) din Constituție, în ceea ce privește ordonanțele simple. Cât privește ordonanțele de urgență, Legea fundamentală prevede condiții diferite, reglementate de art. 115 alin. (4)—(6), care nu se referă însă și la interdicția reglementării în domeniul legilor organice.

79. În ceea ce privește presupusa încălcare a dispozițiilor **art. 115 alin. (4)** din Constituție, Curtea reiterează considerentele reținute în Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, anterior citată, prin care a răspuns unor critici similare. Astfel, în paragraful 59 al deciziei, Curtea a statuat că situația extraordinară care a impus reglementarea de urgență a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 are în vedere consecințele neconstituționale pe care le atrage după sine o reglementare care este susceptibilă de a genera tratamente diferite pentru persoane aflate în situații identice și față de care apariția unui val semnificativ de litigii este doar un efect secundar. O reglementare neclară, care are ca efect interpretări arbitrare, este contrară nu doar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, dar și principiului constituțional al egalității în drepturi, potrivit căruia persoanele care se află în situații similare trebuie să se bucure de un tratament juridic identic, iar constatarea acestor consecințe, în timpul demersurilor autorităților prilejuite de imediata intrare în vigoare a unei asemenea reglementări, justifică o intervenție legislativă imediată a Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, destinată prevenirii acestor rezultate contrare Legii fundamentale.

80. În continuare, Curtea reține că nu sunt încălcate prevederile **art. 115 alin. (6) din Constituție**, având în vedere că drepturile vizate de norma constituțională sunt drepturi fundamentale, în vreme ce dreptul la pensie de serviciu, reglementat prin Legea nr. 223/2015, nu are natura unui drept fundamental (așa cum, în mod repetat, a subliniat Curtea Constituțională, de exemplu, în Decizia nr. 327 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 august 2013, sau Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

81. Cu referire la criticile de neconstituționalitate **intrinsecă**, Curtea va analiza, în continuare, constituționalitatea dispozițiilor art. 25, art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3), art. 30 și art. 122 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost acestea modificate prin dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

82. Cu referire la critica privind încălcarea principiului **neretroactivității legii**, Curtea observă că, prin Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 16 august 2004, a statuat că orice reglementare nouă, în particular Legea nr. 164/2001, se aplică numai de la data intrării sale în vigoare. Cu alte cuvinte, legea nouă se aplică tuturor destinatarilor săi ale căror drepturi la pensie se deschid ulterior intrării sale în vigoare. Curtea a reținut, deopotrivă, că o nouă legislație referitoare la pensii nu se aplică în mod automat persoanelor pensionate pe baza legislației anterior în vigoare. O asemenea aplicare ar însemna o extindere a incidenței actului normativ asupra unor situații din trecut, care ar avea efect retroactiv și ar contraveni dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Prin urmare, Legea nr. 164/2001 a prevăzut recalcularea și recorelarea pensiilor anterior stabilite. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 79 alin. (1), „*Pensiile militare stabilite în baza legislației anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi se recalculează [...]*”, iar celor ale art. 80, „*La data încheierii procesului de recalculare a pensiilor, efectuată potrivit*

prevederilor art. 79, pensiile și pensiile suplimentare acordate pe baza legislației anterioare, aflate în plată, devin pensii militare de stat în înțelesul prezentei legi”.

83. Curtea reține că Legea nr. 223/2015 este expresia voinței autorității legiuitoare din România de a reveni la sistemul pensiilor militare de stat, care a funcționat de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2001 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010. Legiuitorul a preluat o serie de principii pe baza cărora a funcționat sistemul pensiilor militare de stat în intervalul amintit. Astfel, în mod similar cu dispozițiile art. 79 și art. 80 din Legea nr. 164/2001, potrivit dispozițiilor art. 109 din Legea nr. 223/2015, „Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special recalculate în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele plătite în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu modificările ulterioare, precum și pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi [...]”, iar potrivit dispozițiilor art. 110 din Legea nr. 223/2015, „Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special stabilite în baza Legii nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi [...]”. Prin urmare, având în vedere constatările Curții din Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004 referitoare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, faptul că dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 164/2001 au un conținut similar cu cel al dispozițiilor art. 109—110 din Legea nr. 223/2015, precum și că nu există nicio rațiune pentru îndepărtarea de la cele reținute ca privire la raportul dintre soluția normativă a recalculării pensiilor și principiul neretroactivității legii, Curtea reține că, în prezenta cauză, nu sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție.

84. Cu privire la susținerea autorilor excepției de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile **art. 16 alin. (1) din Constituție** sunt încălcate, întrucât se creează o diferență de regim juridic între pensia militarilor deja ieșiți la pensie și pensia militarilor care urmează să iasă la pensie, Curtea Constituțională a stabilit, în mod constant, chiar cu referire la dispoziții ale unei legi cu caracter special prin care au fost reglementate pensiile militare de stat, respectiv Legea nr. 164/2001, că data pensionării, care poate fi anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferențiat, cele două categorii de pensionari care se stabilesc în funcție de această dată fiind supuse, în consecință, unor regimuri juridice diferite (a se vedea Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004).

85. Deopotrivă, în Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004, Curtea a reținut că Legea nr. 164/2001 prevedea pentru motive de echitate, ca măsuri de protecție socială, recalcularea și recorelarea pensiilor anterior stabilite, procedură prin aplicarea căreia se urmărește înlăturarea în timp a discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări. Existența unor asemenea discrepanțe nu îndreptățește însă calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-odată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil.

86. Curtea reține că o parte dintre autorii din prezenta cauză au ridicat excepția de neconstituționalitate în acțiuni al căror obiect îl reprezintă recalcularea pensiilor în temeiul art. 109—110 din Legea nr. 223/2015. Cu strictă referire la aceștia, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, ținând cont și de faptul că autorilor excepției de neconstituționalitate anterior menționați le sunt aplicabile dispozițiile art. 111 din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora „În situația în care se constată diferențe între cuantumul pensiilor stabilit potrivit prevederilor art. 109 sau 110 și cuantumul avantajos beneficiarului.” Aceste dispoziții legale îi protejează pe pensionarii titulari ai pensiilor recalculate în temeiul Legii nr. 223/2015 de eventualele consecințe ale scăderii cuantumului pensiei aflate în plată la data intrării acesteia în vigoare, respectiv data de 1 ianuarie 2016.

87. Curtea constată că și reglementarea anterioară a pensiilor militare de stat, respectiv Legea nr. 164/2001, prevedea atât recalcularea pensiilor anterioare intrării sale în vigoare, cât și acordarea pensiei mai favorabile. Astfel, potrivit art. 79 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001, „în cazul în care cuantumul pensiei obținut conform lit. a) este mai mic decât cuantumul pensiei în plată se menține cuantumul pensiei în plată.”

88. Analizând, în sfârșit, susținerile referitoare la pretinsa discriminare pe care dispozițiile de lege criticate o creează atât în raport cu alte categorii de beneficiari ai pensiilor speciale, cât și în raport cu cadrele militare pensionate sub imperiul reglementărilor anterioare, Curtea a mai reținut, în paragraful 67 al Deciziei nr. 656 din 30 octombrie 2018, că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii speciale nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Legiuitorul este liber ca, având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie mai favorabil, să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirea de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție.

89. Cu referire la criticile autorilor formulate prin raportare la conținutul dispozițiilor **art. 25 din Legea nr. 223/2015**, Curtea reține că, în alin. (1) al acestuia, legiuitorul a dorit, în mod firesc, să se asigure că, în vederea stabilirii pensiei militare de stat, sunt valorificate și perioadele recunoscute ca vechime în serviciu, vechime în muncă, stagiul de cotizare sau perioade asimilate în condițiile legii, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, și nu doar perioadele de după intrarea în vigoare a acesteia. Deopotrivă însă legiuitorul, prin dispozițiile alin. (2) al art. 25 din Legea nr. 223/2015, a stabilit că vechimea valorificată pentru stabilirea pensiei militare de stat conform alin. (1) nu se poate valorifica și în sistemul public de pensii sau în sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia, în condițiile protocoalelor încheiate între entitățile implicate. Or, o asemenea dispoziție nu poate avea, în niciun caz, așa cum susțin autorii, semnificația pierderii integrale a stagiului de cotizare civil, ci, dimpotrivă, pe cea a **valorificării** sale, chiar dacă o singură dată. Cu alte cuvinte, legiuitorul a optat pentru soluția ca una și aceeași perioadă recunoscută ca vechime să nu fie valorificată de două ori. Curtea statuează că o astfel de opțiune a fost exercitată de către legiuitor în limitele largi ale marjei sale de apreciere în materie și în niciun caz nu aduce atingere vreuneia dintre normele constituționale invocate de către autorii excepției de neconstituționalitate.

90. În continuare, cu referire la pensia de serviciu a persoanelor vizate de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 223/2015, Curtea reține că acestea nu sunt discriminate față de ceilalți titulari ai pensiilor militare de serviciu, așa cum susțin autorii.

Dispozițiile **art. 28 din Legea nr. 223/2015** stabilesc mai multe reguli referitoare la baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat. În primul rând, baza de calcul este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special. În al doilea rând, destinatarii Legii nr. 223/2015 pot alege perioada celor 6 luni consecutive. În al treilea rând, soldele și salariile brute vor fi actualizate la data deschiderii dreptului la pensie. În al patrulea rând, dispozițiile art. 28 alin. (1) stabilesc și o listă a veniturilor care nu se includ în baza de calcul al pensiei militare de stat.

91. Legiuitorul, în considerarea anumitor particularități, a reglementat separat o serie de pensii de serviciu, de exemplu, cele prevăzute de art. 19, 26 și 38 din Legea nr. 223/2015, de pensiile reglementate, cu titlu general, în dispozițiile art. 16 din aceasta. În ceea ce privește pensiile reglementate de art. 19 din Legea nr. 223/2015, particularitatea constă, pe de o parte, în faptul că la data trecerii în rezervă ori a încetării raporturilor de serviciu destinatarii acestora nu îndeplinesc condițiile de vechime pentru acordarea unei pensii de serviciu și, pe de altă parte, au realizat o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani. Beneficiul reglementat de legiuitor a fost condiționat de acordarea pensiei militare de serviciu numai la împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de art. 16 alin. (2) din lege, și nu la data trecerii în rezervă ori a încetării raporturilor de serviciu. În plus, în mod firesc, dispozițiile art. 19 din Legea nr. 223/2015 mai stabilesc că pensia pentru limită de vârstă se acordă pentru numărul anilor de vechime în serviciu, stabiliți în condițiile art. 3 lit. e) din aceasta, la care se adaugă sporurile acordate conform art. 24. Prin urmare, dispozițiile art. 28 alin. (2)—(3) din Legea nr. 223/2015, criticate de autorii excepției, nu sunt decât reflectarea regimului distinct al pensiei reglementate de art. 19 din Legea nr. 223/2015, în ceea ce privește baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei. În plus, Curtea constată că data la care se face actualizarea bazei de calcul al pensiei este aceeași pentru pensiile reglementate, cu titlu general, în art. 16 și pentru cele reglementate în art. 19 din Legea nr. 223/2015, respectiv cea a deschiderii dreptului la pensie. Faptul că funcția și gradul profesional, prin raportare la care se face actualizarea, sunt cele deținute la data trecerii în rezervă/încetării raportului de serviciu este o măsură obiectivă și rezonabilă, iar nu discriminatorie.

92. În continuare, Curtea observă că autorii pretind că expresiile *actualizate* și *actualizarea* din conținutul art. 28 alin. (1)—(3) din Legea nr. 223/2015 încalcă exigențele de claritate a legii impuse de dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție. Curtea reține că absența unei definiții nu reprezintă, în mod necesar, un impediment pentru destinatarii legii de a-și adapta conduita la prescripțiile acesteia. Într-adevăr, așa cum a subliniat Curtea Constituțională, urmând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor. Ca atare, soluționarea pretinsei neclarități a expresiilor indicate de către autori reprezintă un atribut al puterii judecătorești, astfel încât critica formulată din perspectiva art. 1 alin. (3) din Constituție nu poate fi primită.

93. Raționamentul prin care Curtea a constatat conformitatea dispozițiilor art. 28 alin. (1)—(3) din Legea nr. 223/2015 cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție este valabil *mutatis*

mutandis și în cazul prevederilor **art. 29 din Legea nr. 223/2015** care, în opinia autorilor, discriminează pensionarii ale căror pensii sunt reglementate de art. 19 al acesteia prin raportare la celelalte categorii de pensionari. Astfel, modalitatea de determinare a cuantumului pensiilor prevăzute de art. 19 din Legea nr. 223/2015, respectiv proporțional cu numărul anilor de vechime în serviciu, nu doar că nu este discriminatorie, ci reprezintă o manieră prin care legiuitorul a ținut seama de diferențe în mod rezonabil obiective dintre diversele categorii de pensionari reglementate de Legea nr. 223/2015.

94. În ceea ce privește criticile autorilor excepției de neconstituționalitate față de dispozițiile **art. 30 din Legea nr. 223/2015**, Curtea reține, pe de o parte, că o parte dintre acestea vizează, în realitate, probleme de interpretare a acestora și, pe de altă parte, că nu se pot converti în temeuri pentru constatarea neconstituționalității respectivelor dispoziții.

95. Cu referire la presupusul caracter discriminatoriu al dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015, Curtea constată că acestea au mai fost criticate, dintr-o perspectivă similară, în cauza soluționată prin Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018. Curtea, în paragrafele 65—67, a reiterat, referitor la instituirea prin lege a unui plafon al pensiei militare de stat, cele statuate prin Decizia nr. 450 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iunie 2006. Astfel, dreptul la pensie este un drept fundamental, consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar se exercită în condițiile prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească în ce condiții și pe baza căror criterii se acordă pensia, baza de calcul și cuantumul acesteia, în raport cu situația concretă a fiecărui titular al dreptului. Nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevede cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Aceasta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maxim al acesteia. Norma criticată pentru neconstituționalitate prevede, ca și în cazul tuturor celorlalte tipuri de pensie de serviciu, că, indiferent de rezultatul calculului aritmetic privind adăugarea sporurilor, cuantumul pensiei acordate nu poate fi mai mare de 100% din baza de calcul. Curtea a apreciat că această reglementare nu are caracter discriminatoriu, ci reprezintă o dispoziție de plafonare a cuantumului pensiei, care se înscrie în prerogativele legiuitorului.

96. În continuare, Curtea a făcut trimitere și la Decizia nr. 1.234 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 4 decembrie 2009, prin care a reținut că prevederile art. 25 din Legea nr. 164/2001 instituie un principiu general valabil în sistemul public de pensii, potrivit căruia cuantumul pensiei nu poate depăși venitul în mod obligatoriu asigurat în cadrul asigurărilor sociale de stat. Cu respectarea acestui principiu, fiecare pensionar militar beneficiază de pensie în cuantumul rezultat în raport cu vechimea în activitate și venitul realizat anterior pensionării. Această reglementare este în perfect acord cu principiul consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment. Extinderea incidenței acestui principiu și asupra sporului acordat pentru contribuția la fondul de pensie suplimentară, ca efect al prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 164/2001, nu poate fi privită nici ea ca generând un tratament discriminatoriu, de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor.

97. Ținând cont de considerentele menționate, Curtea a conchis, în Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, că acestea se aplică *mutatis mutandis* și în cazul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015, care instituie un plafon de 85% din baza de calcul pentru cuantumul pensiei de serviciu.

98. De asemenea, în prezenta cauză, Curtea reține că modificările aduse dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015 nu reprezintă nicio încălcare a prevederilor art. 53 din Constituție, așa cum susțin autorii. În contextul acestei critici se impune, o dată în plus, reiterarea celor anterior menționate, în sensul că dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție nu recunosc un drept la pensie de serviciu. De asemenea, trebuie reamintit că, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit în mod constant că domeniul de aplicare a dispozițiilor art. 53 din Constituție este circumscris restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Legea fundamentală, iar nu restrângerii exercițiului oricărui drept subiectiv, chiar dacă el izvorăște dintr-un act normativ (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 65 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 22 februarie 2011, sau Decizia nr. 329 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2010). Prin urmare, având în vedere aceste precizări, critica autorilor excepției de neconstituționalitate apare ca vădit neîntemeiată.

99. În ceea ce privește presupusul caracter discriminatoriu al modificărilor aduse dispozițiilor art. 122 din Legea nr. 223/2015, Curtea reține următoarele: în realitate, aceste norme sunt favorabile destinatarilor acesteia, întrucât instituie un drept de opțiune ca pensia să fie calculată potrivit dispozițiilor Legii nr. 263/2010, neputând avea semnificația unei discriminări a persoanelor vizate de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 223/2015,

potrivit căroră „*Militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, care la data trecerii în rezervă ori a încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de acordare a unei pensii de serviciu, dar au o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani, beneficiază de pensie de serviciu la împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de prezenta lege, pentru numărul anilor de vechime în serviciu, stabiliți în condițiile art. 3 lit. e), la care se adaugă sporurile acordate conform art. 24.*” Astfel, această categorie de persoane, potrivit dispozițiilor exprese ale art. 19, beneficiază de pensie de serviciu, dar numai la împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de art. 16 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 [potrivit acestor dispoziții, „*Vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă, prevăzută la alin. (1) lit. a), este de 60 de ani. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.*”]. Acest regim este justificat de împrejurarea că, la data trecerii în rezervă ori a încetării raporturilor de serviciu, acestea nu îndeplinesc condițiile de acordare a unei pensii de serviciu prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, potrivit căroră „*(1) Au dreptul la pensie de serviciu pentru limită de vârstă militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în activitate, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) au împlinit vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă; b) au o vechime efectivă de cel puțin 25 de ani, din care cel puțin 15 ani reprezintă vechimea în serviciu.*”

100. Cu privire la încălcarea prevederilor din tratatele internaționale, invocarea art. 6 paragraful 1 din Convenție nu este însoțită de nicio motivare, astfel încât Curtea nu se va pronunța cu privire la aceasta.

101. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vali Victorin Gheorghiu în Dosarul nr. 11.431/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Floarea-Maria Dan în Dosarul nr. 5.284/108/2017 al Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Ioan Florian în Dosarul nr. 5.360/117/2016 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și de Costel Marandiu în Dosarul nr. 1.875/40/2017 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 25, art. 28 alin. (1)—(3), art. 29 alin. (3), art. 30 și art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Botoșani — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 870

din 18 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Constantin Crăescu în Dosarul nr. 6.689/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.323D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.617D/2017, având ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 98 și art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Constantin Crăescu în Dosarul nr. 8.755/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării celor două cauze anterior strigate.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.617D/2017 la Dosarul nr. 1.323D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, contrar prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, autorul excepției nu a formulat o autentică motivare a excepției, ci s-a limitat la a indica, formal, textele din Constituție pretins încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 8 martie 2017 și, respectiv, din 26 aprilie 2017, pronunțate în Dosarul nr. 6.689/325/2016 și, respectiv, în Dosarul nr. 8.755/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă și, respectiv, Judecătoria Timișoara — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

10. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Adrian Constantin Crăescu, în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri contravenționale formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 106 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit cărora conducătorul auto în privința căruia a fost dispusă sancțiunea suspendării exercitării dreptului de a conduce are obligația să se prezinte, până la expirarea respectivei perioade de suspendare, la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru verificarea cunoașterii regulilor de circulație, încalcă „drepturile cetățeanului”. În acest sens arată că dreptul de a conduce un autovehicul, obținut în urma promovării examenului de conducere auto, este similar situației în care se obține o anumită diplomă de calificare profesională (de inginer, doctor, jurist, strungar etc.) și, pe cale de consecință, conducătorul auto nu poate fi obligat la repetarea examenului de promovare în cazul săvârșirii unei contravenții la regulimul circulației publice, așa cum în niciuna dintre profesiile indicate nu se impune obligația repetării studiilor de specialitate și a susținerii unui nou examen dacă acea persoană a săvârșit o abatere disciplinară sau contravențională în legătură cu profesia sa. Totodată, apreciază că testul pentru verificarea cunoașterii regulilor de circulație, la care face referire art. 106, ar trebui să se desfășoare la o entitate neutră, cum ar fi Ministerul Transporturilor, care are competențe în materia acreditării și organizării cursurilor pentru instructorii auto și profesorii de legislația rutieră.

12. Cu privire la dispozițiile art. 79 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, autorul excepției susține că termenul de 24 de ore pentru prezentarea la o unitate de poliție în caz de accident este prea scurt și că acesta ar trebui modificat la 72 de ore; în același sens se arată că ar trebui să existe și posibilitatea ca părțile implicate în accident să se poată prezenta la orice unitate de poliție pentru

constatarea accidentului sau să fie posibilă transmiterea documentelor necesare prin alte modalități de comunicare, contemporane anului 2017.

13. De asemenea, termenul de două zile lucrătoare prevăzut de art. 109 alin. (5) din ordonanța de urgență criticată pentru plata a jumătate din minimul amenzii prevăzut de lege pentru săvârșirea unei contravenții rutiere este apreciat ca fiind prea mic, în condițiile în care autorul excepției susține că majorarea acestuia nu ar diminua efectul sancționator urmărit prin aplicarea sancțiunii contravenționale. În sfârșit, acesta mai susține că raportarea punctelor amendă la salariul minim pe economie determină un quantum al amenzilor exagerat de mare, care nu este neapărat raportat la veniturile reale ale contravenienților.

14. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă** și, respectiv, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** consideră că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 1.323D/2017**, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, autorul excepției nu invocă nicio prevedere constituțională care ar fi încălcată prin prevederile legale criticate, astfel încât excepția nu este motivată sub aspectul pretinsului raport de contrarietate dintre textul legal criticat și norma constituțională invocată, iar, pe de altă parte, motivările autorului excepției constau în propuneri de modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

17. În **Dosarul nr. 1.617D/2017, punctul de vedere al Guvernului** este în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, apreciindu-se, în acest sens, că aspectele criticate, referitoare la stabilirea quantumului amenzilor, la enumerarea criteriilor de individualizare a sancțiunilor sau la termenul în care se efectuează plata amenzii contravenționale, sunt atributul legiuitorului.

18. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere, prin care arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale față de exigențele impuse de art. 16 și art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, indicând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 853 din 18 octombrie 2012 și nr. 1.047 din 13 noiembrie 2007.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării autorului excepției, prevederile art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, survenite până la data invocării prezentei excepții. Cu privire la dispozițiile alin. (5) al art. 109, Curtea constată că, în prezent, acestea sunt abrogate prin art. 19 pct. 2 din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 25 iulie 2018, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze acest text, în redactarea de la data sesizării sale cu prezenta excepție de neconstituționalitate. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 79 alin. (1) lit. b): „(1) *Conducătorii de vehicule implicați într-un accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avariarea vehiculelor și/sau alte pagube materiale sunt obligați: [...] b) să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare.*”;

— Art. 98 : „(1) *Amenzile contravenționale se stabilesc în cuantumul determinat de valoarea numărului punctelor-amendă aplicate.*

(2) *Un punct-amendă reprezintă valoric 10% din salariul minim brut pe economie, stabilit prin hotărâre a Guvernului.*

(3) *Contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență li se stabilesc clase de sancțiuni cărora le corespunde un număr de puncte-amendă, în funcție de gravitatea faptelor și de pericolul social pe care acestea îl prezintă.*

(4) *Clasele de sancțiuni sunt următoarele:*

a) *clasa I — 2 sau 3 puncte-amendă;*

b) *clasa a II-a — 4 sau 5 puncte-amendă;*

c) *clasa a III-a — de la 6 la 8 puncte-amendă;*

d) *clasa a IV-a — de la 9 la 20 puncte-amendă;*

e) *clasa a V-a — de la 21 la 100 puncte-amendă.*

(5) *Contravențiile prevăzute la clasa a V-a de sancțiuni se aplică persoanelor juridice.*”;

— Art. 106: „(1) *Până la expirarea perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce, conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier și tramvai trebuie să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență, pentru verificarea cunoașterii regulilor de circulație, după cum urmează:*

a) *când permisul de conducere i-a fost reținut pentru conducerea sub influența băuturilor alcoolice sau pentru nerespectarea regulilor privind prioritatea de trecere, depășirea sau trecerea la culoarea roșie a semaforului, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulație din care a rezultat avariarea unui vehicul sau alte pagube materiale;*

b) *când fapta a fost urmărită ca infracțiune contra siguranței circulației pe drumurile publice, iar procurorul a dispus clasarea ori renunțarea la urmărirea penală sau instanța a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei;*

c) când a solicitat reducerea perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce, conform art. 104.

(2) Perioada de suspendare a exercitării dreptului de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie se prelungește cu 30 de zile, dacă titularul permisului de conducere nu promovează testul de cunoaștere a regulilor de circulație, în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), sau nu se prezintă la serviciul poliției rutiere pentru susținerea verificării cunoașterii regulilor de circulație.”;

— Art. 109 alin. (5): „(5) Contravenientul, cu excepția persoanei juridice, poate achita, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data primirii procesului-verbal de constatare a contravenției, jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege.”

22. Cu privire la textele din Constituție pretins a fi încălcate, autorul excepției nu indică aceste prevederi ale Legii fundamentale, iar acestea nici nu pot fi decelate în mod rezonabil din motivarea excepției de neconstituționalitate.

23. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în motivarea excepției, autorul acesteia își manifestă nemulțumirea față de soluțiile legislative cuprinse în textele de lege examinate și formulează, în același timp, propuneri pentru remedierea pretinselor inconveniente ale acestora, fără a se raporta însă la norme sau principii din Constituție sau fără a explica, într-un mod rezonabil, în ce constă pretinsul raport de contradictorialitate dintre prevederile art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și texte sau principii fundamentale.

24. În jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Decizia nr. 932 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 22 decembrie 2012, și prin Decizia nr. 116 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României,

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) lit. b), art. 98, art. 106 și ale art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Constantin Crăescu în Dosarul nr. 6.689/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă și, respectiv, în Dosarul nr. 8.755/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și, respectiv, Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

privind aprobarea planului de management și al regulamentului Parcului Național Munții Rodnei, ale ROSCI0125 Munții Rodnei, ale ROSPA0085 Munții Rodnei și ale celorlalte arii naturale protejate de interes național incluse

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 101.583/NM din 10.09.2018 al Direcției biodiversitate,

ținând cont că planul de management și regulamentul s-au realizat prin consultarea Consiliului consultativ de administrare al Parcului Național Munții Rodnei și au obținut avizul Consiliului științific al Parcului Național Munții Rodnei prin hotărârile nr. 75/2017 și 76/2017, Avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate nr. 1.887—3.003 din 6.06.2018, Decizia de încadrare a Agenției pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud cu nr. 120 din 15.03.2018, Avizul Ministerului Culturii nr. 11/ANP/2018, Avizul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 91.568 din 7.03.2019 și Avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 2.795 din 9.01.2019,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al Parcului Național Munții Rodnei, al ROSCI0125 Munții Rodnei, al ROSPA0085 Munții Rodnei și al celorlalte arii naturale protejate de interes național incluse, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul Parcului Național Munții Rodnei, al ROSCI0125 Munții Rodnei, al ROSPA0085 Munții Rodnei și al celorlalte arii naturale protejate de interes național incluse, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grațiana-Leocadia Gavrilescu

București, 1 aprilie 2019.
Nr. 307.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

